

יש מכות? יש דיסקוטק!

אותם המכירים את אופיו הסוער אימרים שכוננה לו עוד קאריירה גדולה בעניינים הללו. אה, ומה בקשר לצויר? כן, שמעתי שהוא עובד גם כזה.

צפרייר

הוא הרביץ את המכות לצויר שלמה צפ"ר, אבל קיבל אותן קוטי. איך זה קרה? שני הצוירים רבו על בחור רה. אחת בשם גבי, שהיא דילת בחכרת התעופה האוסטרית. האחד טען שהשני גר סה לקחת אותה, והשני טען שהראשון גר סה לקחת אותה. הם לא הצליחו לשכנע האחד את השני בדיובורים, ואבישר החליט שזה לא ילך בלי מכות. הוא הרים את ידו, ואז קפץ פיתאום קוטי ואמר שדחקא צפרייר צודק. כבר היה חבל להוריד את היד שהורמה, ואבישר הוריד אותה על קוטי. קוטי התרגז והחזיר. אבישר התרגז עוד יותר והחזיר כפליים, והצויר צפרייר לקח בינתיים את רגליו, השאיר לשני חבריו ל-סדר ביניהם את העניינים, והלך מהמקום. במערכת המכות הללו לא התגלו בפעם הראשונה כשרונותיו הרבוגניים של אבישר. הוא גילה את עצמו כבר לפני שנה, כשבא עם נערת-זוהר למסיבה, ואותה נערה לא רצתה לחזור איתו לביתה. "למי היא חושבת את עצמה?" הוא צעק, והתחיל לרדוף אחריה בחימה. היא נבהלה וברחה ממנו. "היא חושבת שהיא תעשה לי כאן הצגות. אני אספק לה את העצמות!" נערת-זוהר לא נתנה לו הזדמנות להר-אות מה הוא יכול לעשות בשטח הזה, וברחה מהמסיבה במכוניתה.

אם יש בדיסקוטק מכות, משמע שהוא קיים. עד אז הוא עדיין לא בגדר דיסקוטק. מכאן אפשר להבין שהדיסקוטק של רז"י נתן קינגס קלאב, קיים. ביום החמישי נערכו בו המכות הראשונות. המרביץ היה הצויר שמעוין אבישר.

גבי

האוסר הנכסף

ממכתב שהגיע השבוע ארצה, מסתבר שזיווה רודן חזלה להיות זיווה רודן, המוכרת לכולם, והיום היא אשה חדשה לגמרי. היא מאושרת.

מאז נישואיה, שנערכו לפני שנתיים, היא מאוהבת עד אין קץ. יש לה בעל. ולי בעל יש חווה. ובי חווה יש כסף. ובעל החווה הוא גם גבר יפה. והוא אוהב אותה. מסתבר שהיה למה לחכות כל ה-שנים הארוכות הללו. הדבר היחיד המ-עייב על אושרם הוא שאין להם עדיין יל-דים.

זיווה

היא היתה בהר-יון. בחודש מתקדם. והפילה. עכשיו יש לה כמה חלומות. היא חולמת להיכנס עוד פעם להריון. וללדת בן. והיא חולמת לשכנע את בעלה לעלות ארצה ולי-השתקע בה. הם יגיעו ארצה בפסח הקרוב. הוא יעי-סוק כאן בעסקים שונים, והיא תעבוד ב-סלביזיה הישראלית.

התוצאות

עם חלב הינקות. האמא שלה שהיתה שח-קנית, לא רצתה להניק אותה. וכדי לא לעי-שות לה ינקת קשה, לקחו לה מינקת. והי-מינקת היתה הסופרת אנדה עמיר.

פרופסור דויד סר סיפר שהמחקרים הוכיחו שההנקה מונעת במידה מסוימת כב-רסרסן-שד אצל נשים, וכיוון שהוא כבר עסק בנושא זה, הוא גילה שבארץ יש כ-ל כך הרבה חוקרי סרסן, עד שאפשר להגיד שיש כאן יותר אנשים החיים מהסרסן מא-שר כאלה המתים ממנו.

וכבר היום נשים רבות, בעלות רוח חלו-צית, הרוצות גם כן לתרום את תרומתן, והן כבר יקנות, ולא יכולות לשרת את המור-לדת בדרכים אחרות, תורמות את השתן שלהן למדינה.

הוא סיפר גם שהמחקרים הוכיחו שדח-קא הבצים הבכורים הם הפחות מוצלחים. הגאונים הם תמיד הרביעי ומעלה. זה כדי לעודד את הנשים ללדת עוד ועוד.

ואכן, בן-גוריון הדגים את הדברים וסי-פר שהוא הבן החמישי במשפחה, אם כי לקח לו הרבה זמן להיזכר איזה מיספר הוא. היו שם המון אחים, שנים-עשר, וחלק מהם מתו.

אם כי הוא הוסיף. לשם ענוה, שהגאון במשפחה שלהם היה דחקא הבכור. הוא לא אמר מי זה.

בתור הוכחה לכנס הזה באו אליו המון נשים בהריון, והבולטת ככולן, מבחינת הבטן וכל השאר, היתה בריוזיט, אשתו היפהפיה של ארנון מירלשטיין, ואחריה ליאורה לנדארבך-עמו, אשתו של אלי לנדא, שהתחנתה לפני שנה, ילדה כבר בן, ועכשיו היא שוב בהריון. דררה פרידלנד סיפרה על מה שקלטה

כדאי לעזוב פעם את כל הרכילויות, ולראות - לשם שינוי - מה יוצא מהן. יוצאים מהן ילדים. וביום השבת בערב טיפלו בנושא הזה על כל צדדיו, בכנס שנערך במלון שרתון. למען קניית מכשיר למחלקת היולדות בח'השומר.

יעל רייך, היולדת של השנה, היתה אורחת-הכבוד של הכנס, והיא סיפרה על לידות ועל ילדים. שלה כמובן. הרופאים אסרו עליה ללדת במשך שנה וחצי. אבל אחרי זה, היא הבטיחה, "אני תיכף ומיד עושה עוד ילד. אני מקהה שהפעם זאת תהיה ילדה."

היא בטוחה שהילדים לא יפריעו לה בעי-בודה הספרותית והציבורית שלה. הנה, עכשיו יש לה ילד, והיא יכולה לצאת ב-ערב, לכנס, בלי בעיות. איך? האבא שלה עושה לילד, "בייבי-סיטינג".

מסתבר שזה התינוק עם הכ הרבה בני-סחון במדינה, העיר שמואל שי, המנחה.

לדויד בן-גוריון היו סיפורים עוד יר-תר יפים. "אני לא אוהב לדבר על דברים שלא ביצעתי", הוא אמר, "אבל לדעתי צריך שלכל אדם יהיו שישה ילדים. לא פחות." הוא לא ביצע את זה, כי פולה לא הסכימה. לעומת זה הוא נחם את האורחים וסיפר להם שהגברת בן-הרוש, שהיא אמא לעש-רים ילד, נמצאת עוד פעם בהריון. "לא מוכרחים כולם להיות כמוה", הוא הסכים לחתר, "אבל שישה זה לא קשה".

כבר לפני ארבעים שנה הוא אמר שצריך הרבה ילדים במדינה, ואז חשבו אותו לי-משוגע. היום כבר כולם רואים שאם לא יהיו כאן הרבה ילדים, המדינה תתחשל.

בן-גוריון אמר שצריך לעשות ילדים, ופרופסור אהרם רבאן סיפר איך עושים אותם. "נתגלה", הוא סיפר, "שבששתן של נשים מעל לגיל שבעים יש הורמון, שבי-עזרתו יכולות נשים עקרות להיכנס לה-ריון".

הוא נשאר על ידה. במשך השנה שהם הלכו יחד עבר עליהם הרבה. על נאחה עבר ניתוח שקדים, ועל דני בן-אב עברה נסיעה לחוץ-לארץ להכנת ההופעה של להקת הצ'רצ'ילים. הוא חזר לפני שבוע. עכשיו הם רוצים להתחתן. ומי ימנע זאת בעדכם?

האיש

שחיפש

ומצא

לפני שנה הלך האמרגן דני בן-אב למשרד השיכון, לחפש דירה, ומצא בחורה.

נאווה עזרי

הוא היה צריך לסדר דירה להוריו. המד-כירה היפהפיה נאווה עזרי אמה לו אל מי לפנות, והוא כבר לא פנה לשום מקום.

כאבים

שני אנשי בוהימה נפגשים בבית-מרקחת. "מה אתה קונה?" שואל האחד, "כדורים נגד כאב-בטן", עונה לו השני, "ואתה?", "אני? כדורים נגד כאב-ראש".

שניים אחרים נפגשים בקופת-חולים. "מה יש לך?" שואל האחד. "כואבת לי הרגל. ולך?"

"לי יש כאבים ביד". מעניין איך מחלת-מיין אחת, העוברת בתוך חוגי הבוהימה, יכולה לכאוב גם בבטן, גם בראש, גם בידים וגם ברגליים.

בחתולה זה היה סוד. כל אחד ניסה להתרפא בדרך אחרת. אחד גילה לפני ולשלישי, וכולם כבר מתרפאים ביחד, וכדי שלא יצטרכו ללכת רחוק, החליטו לפתוח מרפאה בדיסקוטק.

התחילו לחקור ולחשב, ובסוף הגיעו אל מקור המחלה - נערה בת שש-עשרה, שהתגלתה על-ידי מנהל-החיות ידוע, ועברה מיד ליד, והעבירה את המחלה מיד ליד, אם לא להתבטא בנסות.

מה שמזור היה, ומה שהזים פעם אחת ולתמיד את כל סיפוריו האגדתיים של אותו מגלה, זה שהוא עצמו לא נדבק במחלה.